

פח לאו איהי, אלא במעשה, דאיהי פועל אדנ"י ודא איהו מהפח אל הפועל. והפועל לית ליה חילא למיפעל (דף מג ע"א) בלא דיבור, דאיהו יהו"ה תפארת, דכליל פלא.

הבא לית קיצוץ ופירווד במחשבה ודבור ומעשה. תפארת כליל פלא, והכי אתכליל פלא בבינה. והכי אתכליל פלא במלכות.

מחשבה מבינה ולעילא עד אין סוף, ומינה לתתא עד אין תכלית. דבור בתפארת, מעילא לתתא ומתתא לעילא. עשייה במלכות, מתתא לעילא ומעילא לתתא.

מחשבה למהוי בה פר נש חשיב בבורא עלמין, ליחדא שמייה עד אין סוף ועד אין תכלית, ואיהו ברא בבינה. הךא הוא דכתיב, (ישעיה מו כו) וראו מי ברא אלה. מי ודאי.

דבור לאתעסקא ביה באורייתא, ולמנדע מינה יוצר הפל, דעליה איתמר יוצר אור. ולית אור אלא תורה. הךא הוא דכתיב, (משלי י כג) פי נר מצוה ותורה אור. ודא איהו יוצר, דצייר ביה בפר נש אנפין ועיינין ואודנין וחוטמא ופומא, לאתעסקא באורייתא, ולמנדע ליה מינה.

בגוונא דא צייר פומא, למלא באורייתא. צייר עיינין, לאסתכלא בנהורא דאורייתא. צייר ביה אודנין, למשמע בהון פתגמי אורייתא. אלין אינון שית סטרין דכליל תפארת, תרין עיינין, תרין אודנין, פומא ולשון.

צייר חוטמא, ובה (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, למהוי חשיב בה ביחודא, כמה דאיתמר, (ישעיה מד כד) אנכי ה' עשה כל, דא שכניתא תתאה. מינה יהיב בפר נש נפש השכלית, למנדע מינה בכל עובדין דאורייתא, דאינון פיקודין דאורייתא, לההוא דאתקרי עושה כל.

ואינון תלת קטירין, דיהיב בפר נש. נשמה השכלית, למנדע בה לעושה כל עלמין, דאיהו אומר ועושה, מדבר ומקיים, ואיהו בורא יוצר ועושה. פלא חד. איהו מלגיו, איהו אפיק פלא מכח לפועל. ואיהו משנה עובדוי, וביה לית שנוי.

ואיהו הוא דמסדר כל ספיראן, ואית בספירן, מנייהו, רב ובינוני וזעיר, כל חד על סדורו, וביה לית סדר. ואיהו ברא פלא בבינה, ולית מאן דברא ליה. איהו צייר ויצר פלא בתפארת, וליה, לית ציור וצייר. איהו עביד פלא במלכות, ולית מאן דעביד ליה.

ובגין דאיהו באלין עשר ספירן מלגו, דבהון ברא וצייר ועבד פלא, שוי תמן יחודיה, לאשתמודעא ליה תמן. וכל מאן דאפריד בשום ספירה

מחברתה מאלין עשר ספירן, דאתקריאו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פאלו אפריד ביה.

ואיהו דמייחד י' בה' ו' בה', ולא אתקריאו יהו"ה, אלא ביה. וכן אדנ"י. וכן אהי"ה. וכן אלהי"ם. ומיד דאסתלק מתמן, לית ליה שם ידיע. ואיהו דקשיר כל מרפכות דמלאכיא, וקשיר לון פחדא. וסביל עילאין ותתאין. ואם הוא אסתלק מנייהו, לית לון קיומא, ולא ידיעה, ולא חיים. לית אתר דלאו איהו תמן, לעילא עד אין סוף, ולתתא עד אין תכלית, ולכל סטרא לית אלוה בר מניה.

אבר עם כל דא דאיהו בכל אתר, בריאה יצירה ועשיה דיליה לא שוי, לא בכורסיא, ולא במלאכיא, ולא בשמא, ולא בארעא ובנימא, ולא בשום בריה בעלמא. בגין לאשתמודעא ליה כל בריין, אלא בספירן. ורא עוד, אלא כל בריין אינון, מנייהו על ידי בריאה, ומנייהו על ידי יצירה, ומנייהו על ידי עשיה. וספיראן, אף על גב דכלא ברא ויצר ועבד בהון, לא אתקרי בהו בריאה ויצירה ועשיה פתתאי, אלא אינון באורח אצילות. ובגין דא, פתר וחכמה ובינה ודעת דשאר בריין, לא דמי לון, הדא הוא דכתיב, (שם מ כה) ואל מי תדמיוני ואשׁוה יאמר קדוש. פגוונא דאורייתא דאתמר בה (משלי ג טו) יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה, ובזרא ויוצר ועושה כלא.

אף על גב דאשתמודעא לבני נשא בעשר ספיראן, דאינון פתר עליון חכמה ובינה וכו', אתמר ביה, דאיהו חפים, ולא בחכמה ידיעא. מבין, ולא בבינה ידיעא. חסיד, ולא בחסד ידיעא. גבור, ולא בגבורה ידיעא. איהו פאר בכל אתר, ולא באתר ידיעא. איהו הוד והדר בכל אתר, ולא באתר ידיעא. איהו צדיק, ולא באתר ידיעא. איהו מלך, ולא במלכותא ידיעא.

איהו אחד, ולא בחושבן. פגון אחד, דסליק תלת עשר מכילן. ואף על גב דלאו איהו לבר מפלא, איהו סביל עילאין ותתאין, וסביל כל עלמין, עד דלית סוף ולית תכלית, ולית מאן דסביל ליה.

בר מחשבתין לאן למחשב ביה, ולית חד מנייהו דינדע לאשגא ליה. ואפילו שלמה דאתמר ביה (מ"א ה יא) ויחפם מפל האדם, בעא לאשגא ליה במחשבתיה, ולא זכיל. ובגין דא אמר, (קהלת ז כג) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני.

למאן דאיהו מחיה ביהו"ה, לית מאן דקטיל ליה, ולמאן דאיהו ממית באדנ"י, לית מאן דמחיה ליה. ואלין אתנוון לית בהו חיי ומיתה.

בר מניה. ואף על גב דבהון מיתה וחי, ולית בהון קריבו וייחודא, בר מיניה. שמא לא אתקרי שלים, אלא ביה. ולא אפיק פעולה לפועל אלא ביה.

וסטרין אחרנין דאינון מסטרא אחרא, כלהו ברשותיה, למעפד בהון רעותיה. ועלייהו אתמר, (דניאל ד לה) וכל דיירי ארעא כלה חשיבין וכמצפניה עבד כחיל שמא. ולא איתי די ימחא בידה ונאמר לה מה עבדת. הוא תפיס בכל מחשבתין, ולית מחשבה ידיעא ביה.

ורא צריך לרשמא אתר למחשב ביה, ולא למנדע ביה. אבל לברין, בגין דלא יכיל מחשבתא דילהון לאשגא ליה בכל אתר, בגין דאית ליה עלמין אפילו לעילא מן ספירן. כנימין דשערא דלית לון חושפנא. ובגין דינדעון למקרי ליה באתר ידיע, רשים לון ספירן לאשתמודעא ליה בהון, בגין דאינון קשירן בעילאין ותתאין, וברא בהון כל ברין, לאשתמודעא ליה בהון.

ואיהו דציר שרטוטין, והפרת אנפין. בעמודא דאמצעיתא ציר תרי אפין, בתרין יודין מן וייצר. חוטמא באות ו' מן וייצר, וסליק בהון חושפן יהו"ה. וציר לון בהאי שמא לאשתמודעא מניה ליוצר עלמין.

יהו"ה איהו תפארת, איהו נהיר באנפין. תרין גוונין דאנפין עבד ליה, דאינון חנור וסומק, דאינון חסד וגבורה, דאינון רזא ודא איהו רזא דאנפין (דף מג ע"ב) (שמות לד ו) דויעבר ה' על פניו ויקרא. ועלייהו אתמר לגבי עילא, (שם לג יא) ודבר ה' אל משה פנים אל פנים. פומא דיליה מלכות. תרין שפון, נצח והוד. יסוד, לשון למודים, עלה אתמר (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו.

שרטוטין דמצחא, אינון פגוונא דא, = = מינייהו חמש בפותיא. ברזא דהאי פוכבא פגוונא דא, : מינייהו פגוונא דא ו"ו ו"ו ארבעה. ברזא דהאי פוכבא : ואינון ברזא דאת ד'. מינייהו שית פגוונא דא || ברזא דהאי פוכבא : מינייהו שבע ברזא דכוכבא פגוונא דא : : מינייהו תמניא פגוונא דא : : וווווו ודא ח' למנצח על השמינית, ודא בינה.

מאן דרשים פלא י"ו, דאינון קו המדה דלהון. ובהון סלקין לתלתין ותריין. וכלא ארבע פוכבא. ואית בהון תלתין פיקודין, בחושפן